Հեքիաթների զարմանահրաշ աշխարհ

ԱՎԱՆԴԱՊԱՏՈՒՄ

հրաշքներով լի ափսե

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅ
ՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջ
ռսվտրցւփքևօֆ
Ուումնմեմիմխմկվն
՚՛՜՝՞՟«»֊֏֍ՀՄ֎§()[\]{|}
*^+×÷,./:;<=>_'~f-„”…^‘’“”
•— Ø†‡0123456789%‰

ABCDEFGHIJKLMNOPQR
STUVWXYZabcdefghijklm-
nopqrstuvwxyzÆÇÀÁÂÃÄ
ÅÈÉÊËÌÍÎÏÐÑÒÓÔÕÖÙÚÛ
ÜÝÞŠŒŽŸßàáâãäåæçèéê
ëìíîïðñòóôõöøùúûüýþÿﬀﬁ
ﬂﬃﬄft,.:!?(|){\}[/]#$<=>-
+*0123456789@©®

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄՅ
ՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպջ
ռսվտրցւփքևօֆ
Ուումնմեմիմխմկվն
՚՛՜՝՞՟«»֊֏֍ՀՄ֎§()[\]{|}
**^+×÷,./:;<=>_'~f-„”…^‘’“”*
•— Ø†‡0123456789%‰

ABCDEFGHIJKLMNOPQR
STUVWXYZabcdefghijklm-
nopqrstuvwxyzÆÇÀÁÂÃÄ
ÅÈÉÊËÌÍÎÏÐÑÒÓÔÕÖÙÚÛ
ÜÝÞŠŒŽŸßàáâãäåæçèéê
ëìíîïðñòóôõöøùúûüýþÿﬀﬁ
ﬂﬃﬄft,.:!?(|){\}[/]#$<=>-
*+*0123456789@©®*

ՍԱՍՈՒՆՑԻ ԴԱՎԻԹ

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու տքնությունները և արտասվալից պաղատանքները, խստամբերությունները, արշխարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը, թե՝ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կապրես»:

Եվ այսպես նա շատ նեղություններ քաշեց իր ազգին մի բարի օգնություն գտնելու համար: Ամեն բան շնորհող Աստծուց իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բախտը. Նա իր սուրբ աջով հայրաբար ծնեց նոր և սքանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր: Եվ այնտեղ շուտով նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սիղոբաներով - կապերով:Եվ ապա հրաժեշտ տալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ Սամոսատ քաղաքը, ուր մեծապատիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց:Եվ հենց այնտեղ, նույն քաղաքում գտավ հելլենական դպրության մի գրագիր, Հռոփանոս անունով, որի ձեռով նշանագրերի բոլոր զանազանությունները՝ բարակն ու հաստը, կարճ ու երկայնը, առանձինն ու կրկնավորը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո ձեռնարկեց թարգմանություն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը Հովհան էր, Եկեղյաց գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղանական տնից: Եվ սկսեց թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկզբում հենց հանձնարարում է ծանոթ լինել իմաստության, ասելով, թե՝ «Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի ձեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝ գրագիրներ [պատրաստելով] նույն դպրության համար:

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐՔ ՄԱՇՏՈՑԻ», հատված

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու տքնությունները և արտասվալից պաղատանքները, խստամբերությունները, արշխարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը, թե՝ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կապրես»:

Եվ այսպես նա շատ նեղություններ քաշեց իր ազգին մի բարի օգնություն գտնելու համար: Ամեն բան շնորհող Աստծուց իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բախտը. Նա իր սուրբ աջով հայրաբար ծնեց նոր և սքանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր: Եվ այնտեղ շուտով նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սիղոբաներով - կապերով:

Եվ ապա հրաժեշտ տալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ Սամոսատ քաղաքը, ուր մեծապատիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց:

Եվ հենց այնտեղ, նույն քաղաքում գտավ հելլենական դպրության մի գրագիր, Հռոփանոս անունով, որի ձեռով նշանագրերի բոլոր զանազանությունները՝ բարակն ու հաստը, կարճ ու երկայնը, առանձինն ու կրկնավորը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո ձեռնարկեց թարգմանություն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը Հովհան էր, Եկեղյաց գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղանական տնից: Եվ սկսեց թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկզբում հենց հանձնարարում է ծանոթ լինել իմաստության, ասելով, թե՝ «Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի ձեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝ գրագիրներ [պատրաստելով] նույն դպրության համար:

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐՔ ՄԱՇՏՈՑԻ», հատված

ճպուռն ու մրջյունը աղվեսն ու ագռավը

– Միլիոնավոր փարիներ ծաղիկների վրա փշեր են աճում: Եվ միլիոնավոր փարիներ գառնուկները ծաղիկ են ուտում: Մի՞թե լուրջ գործ չէ հասկանալ, թե ինչու են նրանք ամբողջ ուժով փուշ աճեցնում, եթե փշերից ոչ մի օգուտ չկա: Մի՞թե կարևոր չէ, որ գառներն ու ծաղիկները կռվում են միմյանց դեմ: Իսկ մի՞թե դա ավելի լուրջ և կարևոր չէ, քան կարմրադեմ ու հաստափոր պարոնի թվաբանությունը: Եվ եթե ես աշխարհում միայն մի ծաղիկ գիտեմ, որն աճում է իմ մոլորակի վրա, և ուրիշ այդպիսի ծաղիկ ոչ մի տեղ չկա, իսկ փոքրիկ գառնուկը մի գեղեցիկ առավոտ հանկարծ կուտի այդ ծաղիկը և չի էլ հասկանա, թե ինչ է անում: Սա քո կարծիքով կարևոր չէ՞:

Նա թունդ կարմրեց: Հետո նորից սկսեց խոսել.

– Եթե դու մի ծաղիկ ես սիրում՝ միակը, որի անունը միլիոնավոր աստղերից և ոչ մեկի վրա չկա, դա արդեն բավական է: Դու նայում ես երկնքին ու քեզ երջանիկ ես զգում: Եվ դու ասում ես քեզ. «Այնտեղ՝ ինչ-որ մի տեղ, ապրում է իմ ծաղիկը...»: Բայց եթե գառնուկը ծաղիկն ուտի, այդ նույնը կլինի, եթե բոլոր աստղերը միանգամից մարեն: Եվ դա, քո կարծիքով, կարևոր չէ՞...

ԱՆՏՈՒԱՆ ԴԸ ՍԵՆՏ–ԷՔԶՅՈՒՊԵՐԻ «ՓՈՔՐԻԿ ԻՇԽԱՆԸ», հատված

– Միլիոնավոր փարիներ ծաղիկների վրա փշեր են աճում: Եվ միլիոնավոր փարիներ գառնուկները ծաղիկ են ուտում: Մի՞թե լուրջ գործ չէ հասկանալ, թե ինչու են նրանք ամբողջ ուժով փուշ աճեցնում, եթե փշերից ոչ մի օգուտ չկա: Մի՞թե կարևոր չէ, որ գառներն ու ծաղիկները կռվում են միմյանց դեմ: Իսկ մի՞թե դա ավելի լուրջ և կարևոր չէ, քան կարմրադեմ ու հաստափոր պարոնի թվաբանությունը: Եվ եթե ես աշխարհում միայն մի ծաղիկ գիտեմ, որն աճում է իմ մոլորակի վրա, և ուրիշ այդպիսի ծաղիկ ոչ մի տեղ չկա, իսկ փոքրիկ գառնուկը մի գեղեցիկ առավոտ հանկարծ կուտի այդ ծաղիկը և չի էլ հասկանա, թե ինչ է անում: Սա քո կարծիքով կարևոր չէ՞:

Նա թունդ կարմրեց: Հետո նորից սկսեց խոսել.

– Եթե դու մի ծաղիկ ես սիրում՝ միակը, որի անունը միլիոնավոր աստղերից և ոչ մեկի վրա չկա, դա արդեն բավական է: Դու նայում ես երկնքին ու քեզ երջանիկ ես զգում: Եվ դու ասում ես քեզ. «Այնտեղ՝ ինչ-որ մի տեղ, ապրում է իմ ծաղիկը...»: Բայց եթե գառնուկը ծաղիկն ուտի, այդ նույնը կլինի, եթե բոլոր աստղերը միանգամից մարեն: Եվ դա, քո կարծիքով, կարևոր չէ՞...

ԱՆՏՈՒԱՆ ԴԸ ՍԵՆՏ–ԷՔԶՅՈՒՊԵՐԻ «ՓՈՔՐԻԿ ԻՇԽԱՆԸ», հատված

– Միլիոնավոր փարիներ ծաղիկների վրա փշեր են աճում: Եվ միլիոնավոր փարիներ գառնուկները ծաղիկ են ուտում: Մի՞թե լուրջ գործ չէ հասկանալ, թե ինչու են նրանք ամբողջ ուժով փուշ աճեցնում, եթե փշերից ոչ մի օգուտ չկա: Մի՞թե կարևոր չէ, որ գառներն ու ծաղիկները կռվում են միմյանց դեմ: Իսկ մի՞թե դա ավելի լուրջ և կարևոր չէ, քան կարմրադեմ ու հաստափոր պարոնի թվաբանությունը: Եվ եթե ես աշխարհում միայն մի ծաղիկ գիտեմ, որն աճում է իմ մոլորակի վրա, և ուրիշ այդպիսի ծաղիկ ոչ մի տեղ չկա, իսկ փոքրիկ գառնուկը մի գեղեցիկ առավոտ հանկարծ կուտի այդ ծաղիկը և չի էլ հասկանա, թե ինչ է անում: Սա քո կարծիքով կարևոր չէ՞:

Նա թունդ կարմրեց: Հետո նորից սկսեց խոսել.

– Եթե դու մի ծաղիկ ես սիրում՝ միակը, որի անունը միլիոնավոր աստղերից և ոչ մեկի վրա չկա, դա արդեն բավական է: Դու նայում ես երկնքին ու քեզ երջանիկ ես զգում: Եվ դու ասում ես քեզ. «Այնտեղ՝ ինչ-որ մի տեղ, ապրում է իմ ծաղիկը...»: Բայց եթե գառնուկը ծաղիկն ուտի, այդ նույնը կլինի, եթե բոլոր աստղերը միանգամից մարեն: Եվ դա, քո կարծիքով, կարևոր չէ՞...

ԱՆՏՈՒԱՆ ԴԸ ՍԵՆՏ–ԷՔԶՅՈՒՊԵՐԻ «ՓՈՔՐԻԿ ԻՇԽԱՆԸ», հատված

Միլիոնավոր փարիներ ծաղիկների վրա փշեր են աճում: Եվ միլիոնավոր փարիներ գառնուկները ծաղիկ են ուտում: ... Սա քո կարծիքով կարևոր չէ՞:

Հեքիաթների զարմանահրաշ աշխարհ

ԱՎԱՆԴԱՊԱՏՈՒՄ

հրաշքներով լի ափսե

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄ
ՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպ
ջռսվտրցւփքևօֆ
ՈՒուﬓﬔﬕﬖﬗ
՚՛՜՝՞՟«»֊֏֍ՙ§()[\]{|}
*^+×÷,./:;<=>_`~ƒ‐„”…^‘’“”
•—— Ø†‡0123456789%‰

ABCDEFGHIJKLMNOPQR
STUVWXYZabcdefghijklm-
nopqrstuvwxyzÆÇÀÁÂÃÄ
ÅÈÉÊËÌÍÎÏÐÑÒÓÔÕÖÙÚÛ
ÜÝÞŠŒŽŸßàáâãäåæçèéê
ëìíîïðñ ` ´ ˆ ˜ ¨ øùúûüýþÿﬀﬁ
ﬂﬃﬄﬅ,.:!?(|){\}[/]#$<=>-
+*0123456789@©®

ABCDEFGHIJKLMNOPQR
STUVWXYZabcdefghijklm-
nopqrstuvwxyzÆÇÀÁÂÃÄ
ÅÈÉÊËÌÍÎÏÐÑÒÓÔÕÖÙÚÛ
ÜÝÞŠŒŽŸßàáâãäåæçèéê
ëìíîïðñ ` ´ ˆ ˜ ¨ øùúûüýþÿﬀﬁ
ﬂﬃﬄﬅ,.:!?(|){\}[/]#$<=>-
*+*0123456789@©®*

ԱԲԳԴԵԶԷԸԹԺԻԼԽԾԿՀՁՂՃՄ
ՅՆՇՈՉՊՋՌՍՎՏՐՑՒՓՔՕՖ
աբգդեզէըթժիլխծկհձղճմյնշոչպ
ջռսվտրցւփքևօֆ
ՈՒուﬓﬔﬕﬖﬗ
՚՛՜՝՞՟«»֊֏֍ՙ§()[\]{|}
**^+×÷,./:;<=>_`~ƒ‐„”…^‘’“”*
•—— Ø†‡0123456789%‰

ՍԱՍՈՒՆՑԻ ԴԱՎԻԹ

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու տքնությունները և արտասվալից պաղատանքները, խստամբերությունները, արշխարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը, թե՝ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կապրես»:

Եվ այսպես նա շատ նեղություններ քաշեց իր ազգին մի բարի օգնություն գտնելու համար: Ամեն բան շնորհող Աստծուց իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բախտը. Նա իր սուրբ աջով հայրաբար ծնեց նոր և սքանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր: Եվ այնտեղ շուտով նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սիղոբաներով - կապերով:Եվ ապա հրաժեշտ տալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ Սամոսատ քաղաքը, ուր մեծապատիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց:Եվ հենց այնտեղ, նույն քաղաքում գտավ հելլենական դպրության մի գրագիր, Հռոփանոս անունով, որի ձեռով նշանագրերի բոլոր զանազանությունները՝ բարակն ու հաստը, կարճ ու երկայնը, առանձինն ու կրկնավորը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո ձեռնարկեց թարգմանություն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը Հովհան էր, Եկեղյաց գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղանական տնից: Եվ սկսեց թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկզբում հենց հանձնարարում է ծանոթ լինել իմաստության, ասելով, թե՝ «Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի ձեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝ գրագիրներ [պատրաստելով] նույն դպրության համար:

КОРЮН

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐՔ ՄԱՇՏՈՑԻ», հատված

Եվ նա իր ընկերների հետ սկսեց սովորական աղոթքներն ու տքնությունները և արտասվալից պաղատանքները, խստամբերությունները, արշխարհահեծ հոգսերը, հիշելով մարգարեի ասածը, թե՝ «Երբ որ հեծեծես, այն ժամանակ կապրես»:

Եվ այսպես նա շատ նեղություններ քաշեց իր ազգին մի բարի օգնություն գտնելու համար: Ամեն բան շնորհող Աստծուց իսկապես պարգևվեց նրան [այդ] բախտը. Նա իր սուրբ աջով հայրաբար ծնեց նոր և սքանչելի ծնունդներ – հայերեն լեզվի նշանագրեր: Եվ այնտեղ շուտով նշանակեց, անվանեց ու դասավորեց, հորինեց սիղոբաներով - կապերով:

Եվ ապա հրաժեշտ տալով սուրբ եպիսկոպոսին, իր օգնականների հետ միասին իջավ Սամոսատ քաղաքը, ուր մեծապատիվ կերպով մեծարվեց եպիսկոպոսից և եկեղեցուց:

Եվ հենց այնտեղ, նույն քաղաքում գտավ հելլենական դպրության մի գրագիր, Հռոփանոս անունով, որի ձեռով նշանագրերի բոլոր զանազանությունները՝ բարակն ու հաստը, կարճ ու երկայնը, առանձինն ու կրկնավորը ամբողջապես հորինելուց և վերջացնելուց հետո ձեռնարկեց թարգմանություն անելու երկու մարդու, իր աշակերտների հետ, որոնց առաջինի անունը Հովհան էր, Եկեղյաց գավառից, և երկրորդինը՝ Հովսեփ, Պաղանական տնից: Եվ սկսեց թարգմանել [սուրբ] գիրքը՝ նախ Սողոմոնի Առակներից, որ սկզբում հենց հանձնարարում է ծանոթ լինել իմաստության, ասելով, թե՝ «Ճանաչել զիմաստութիւն և զխրատ, իմանալ զբանս հանճարոյ», որ և գրվեց այն գրագրի ձեռով. միաժամանակ և սովորեցնում էին մանուկներին՝ գրագիրներ [պատրաստելով] նույն դպրության համար:

ԿՈՐՅՈՒՆ «ՎԱՐՔ ՄԱՇՏՈՑԻ», հատված

ճպուռն ու մրջյունը աղվեսն ու ագռավը

– Միլիոնավոր տարիներ ծաղիկների վրա փշեր են աճում: Եվ միլիոնավոր տարիներ գառնուկները ծաղիկ են ուտում: Մի՞թե լուրջ գործ չէ հասկանալ, թե ինչու են նրանք ամբողջ ուժով փուշ աճեցնում, եթե փշերից ոչ մի օգուտ չկա: Մի՞թե կարևոր չէ, որ գառներն ու ծաղիկները կռվում են միմյանց դեմ: Իսկ մի՞թե դա ավելի լուրջ և կարևոր չէ, քան կարմրադեմ ու հաստափոր պարոնի թվաբանությունը: Եվ եթե ես աշխարհում միայն մի ծաղիկ գիտեմ, որն աճում է իմ մոլորակի վրա, և ուրիշ այդպիսի ծաղիկ ոչ մի տեղ չկա, իսկ փոքրիկ գառնուկը մի գեղեցիկ առավոտ հանկարծ կուտի այդ ծաղիկը և չի էլ հասկանա, թե ինչ է անում: Սա քո կարծիքով կարևոր չէ՞:

Նա թունդ կարմրեց: Հետո նորից սկսեց խոսել.

– Եթե դու մի ծաղիկ ես սիրում՝ միակը, որի անունը միլիոնավոր աստղերից և ոչ մեկի վրա չկա, դա արդեն բավական է: Դու նայում ես երկնքին ու քեզ երջանիկ ես զգում: Եվ դու ասում ես քեզ. «Այնտեղ՝ ինչ-որ մի տեղ, ապրում է իմ ծաղիկը...»: Բայց եթե գառնուկը ծաղիկն ուտի, այդ նույնը կլինի, եթե բոլոր աստղերը միանգամից մարեն: Եվ դա, քո կարծիքով, կարևոր չէ՛...

ԱՆՏՈՒԱՆ ԴԸ ՍԵՆՏ–ԷՔԶՅՈՒՊԵՐԻ «ՓՈՔՐԻԿ ԻՇԽԱՆԸ», հատված

– Միլիոնավոր տարիներ ծաղիկների վրա փշեր են աճում: Եվ միլիոնավոր տարիներ գառնուկները ծաղիկ են ուտում: Մի՞թե լուրջ գործ չէ հասկանալ, թե ինչու են նրանք ամբողջ ուժով փուշ աճեցնում, եթե փշերից ոչ մի օգուտ չկա: Մի՞թե կարևոր չէ, որ գառներն ու ծաղիկները կռվում են միմյանց դեմ: Իսկ մի՞թե դա ավելի լուրջ և կարևոր չէ, քան կարմրադեմ ու հաստափոր պարոնի թվաբանությունը: Եվ եթե ես աշխարհում միայն մի ծաղիկ գիտեմ, որն աճում է իմ մոլորակի վրա, և ուրիշ այդպիսի ծաղիկ ոչ մի տեղ չկա, իսկ փոքրիկ գառնուկը մի գեղեցիկ առավոտ հանկարծ կուտի այդ ծաղիկը և չի էլ հասկանա, թե ինչ է անում: Սա քո կարծիքով կարևոր չէ՞:

Նա թունդ կարմրեց: Հետո նորից սկսեց խոսել.

– Եթե դու մի ծաղիկ ես սիրում՝ միակը, որի անունը միլիոնավոր աստղերից և ոչ մեկի վրա չկա, դա արդեն բավական է: Դու նայում ես երկնքին ու քեզ երջանիկ ես զգում: Եվ դու ասում ես քեզ. «Այնտեղ՝ ինչ-որ մի տեղ, ապրում է իմ ծաղիկը...»: Բայց եթե գառնուկը ծաղիկն ուտի, այդ նույնը կլինի, եթե բոլոր աստղերը միանգամից մարեն: Եվ դա, քո կարծիքով, կարևոր չէ՛...

ԱՆՏՈՒԱՆ ԴԸ ՍԵՆՏ–ԷՔԶՅՈՒՊԵՐԻ «ՓՈՔՐԻԿ ԻՇԽԱՆԸ», հատված

– Միլիոնավոր տարիներ ծաղիկների վրա փշեր են աճում: Եվ միլիոնավոր տարիներ գառնուկները ծաղիկ են ուտում: Մի՞թե լուրջ գործ չէ հասկանալ, թե ինչու են նրանք ամբողջ ուժով փուշ աճեցնում, եթե փշերից ոչ մի օգուտ չկա: Մի՞թե կարևոր չէ, որ գառներն ու ծաղիկները կռվում են միմյանց դեմ: Իսկ մի՞թե դա ավելի լուրջ և կարևոր չէ, քան կարմրադեմ ու հաստափոր պարոնի թվաբանությունը: Եվ եթե ես աշխարհում միայն մի ծաղիկ գիտեմ, որն աճում է իմ մոլորակի վրա, և ուրիշ այդպիսի ծաղիկ ոչ մի տեղ չկա, իսկ փոքրիկ գառնուկը մի գեղեցիկ առավոտ հանկարծ կուտի այդ ծաղիկը և չի էլ հասկանա, թե ինչ է անում: Սա քո կարծիքով կարևոր չէ՞:

Նա թունդ կարմրեց: Հետո նորից սկսեց խոսել.

– Եթե դու մի ծաղիկ ես սիրում՝ միակը, որի անունը միլիոնավոր աստղերից և ոչ մեկի վրա չկա, դա արդեն բավական է: Դու նայում ես երկնքին ու քեզ երջանիկ ես զգում: Եվ դու ասում ես քեզ. «Այնտեղ՝ ինչ-որ մի տեղ, ապրում է իմ ծաղիկը...»: Բայց եթե գառնուկը ծաղիկն ուտի, այդ նույնը կլինի, եթե բոլոր աստղերը միանգամից մարեն: Եվ դա, քո կարծիքով, կարևոր չէ՛...

ԱՆՏՈՒԱՆ ԴԸ ՍԵՆՏ–ԷՔԶՅՈՒՊԵՐԻ «ՓՈՔՐԻԿ ԻՇԽԱՆԸ», հատված

Միլիոնավոր տարիներ ծաղիկների վրա փշեր են աճում: Եվ միլիոնավոր տարիներ գառնուկները ծաղիկ են ուտում: ... Սա քո կարծիքով կարևոր չէ՞: